

katergadzomai
prassoo
poioo

v.15 Want het goede dat ik doe dat ken ik niet
v.18 maar het goede te doen, dat vind ik niet

In vers 15 wordt *katergadzomai* gevolgd door 'ken ik niet' en in vers 18 door 'vind ik niet'.
Dat lijkt vers 15 en 18 met elkaar te verbinden.

Katergadzomai in vers 15 wordt gevolgd door achtereenvolgens de werkwoorden *prassoo* en *poioo*.
Katergadzomai in vers 18 wordt gevolgd door achtereenvolgens de werkwoorden *poioo* en *prassoo*.

v. 15 Want hetgeen dat ik doe dat ken ik niet,
**want hetgeen ik wil, dat dat doe ik niet,
maar hetgeen ik haat, dat doe ik.**

v. 18 maar het goede te doen, vind ik niet,

v. 19 **want het goed dat ik wil, doe ik niet.
en het kwade dat ik niet wil, dat doe ik.**

Wat Paulus in verzen 15 en 18-19 zegt lopen duidelijk parallel.
Roods correspondeert met rood. Groen met groen, geel met geel.

Dit kunnen we nog een stap uitbreiden.

Vers 15 wordt gevolgd door een zin met *prassoo*. En die lopen ook duidelijk weer parallel.
Dat geeft het volgende.

v. 15 Want het goede dat ik doe dat ken ik niet,
want hetgeen ik wil, dat dat doe ik niet,
maar hetgeen ik haat, dat doe ik.

v.16 **En indien ik hetgeen doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat
zij goed is.**

v. 18 maar het goede te doen, vind ik niet,

v. 19 want het goed dat ik wil, doe ik niet.
en het kwade dat ik niet wil, dat doe ik.

v. 20 **Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil,**

Dus vers 16 en 20 hebben duidelijk dezelfde strekking en ze leiden allebei tot exact dezelfde conclusie.
Niet meer ik, maar de zonde die in mij woont. En in die zinnen vinden we weer het woordje
katergadzomai. Dit is overduidelijk de conclusie van de redenering waar Paulus naar toe wilde
werken. Op de volgende bladzijde staan de verzen nog nog een keer, nu uitgebreid met vers 17 en de
rest van vers 20.

v. 15 Want het goede dat **ik doe** dat ken ik niet,

want hetgeen ik wil, dat dat **doe** ik niet,
maar hetgeen ik haat, dat **doe ik**.

v. 16 En indien ik hetgeen **doe**, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is.

v. 17 **Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde die in mij woont.**

v. 18 maar het goede **te doen**, vind ik niet,

v. 19 want het goed dat ik wil, **doe ik** niet.
en het kwade dat ik niet wil, dat **doe ik**.

v. 20 Indien ik hetgene **doe**, dat ik niet wil,

zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Paulus houdt dus twee keer min of meer dezelfde redenering, in dezelfde structuur om tot die uiterst belangrijke conclusie te komen:

NIET MEER IK! MAAR DE ZONDE DIE IN MIJ WOONT.

En dat kunnen we niet los lezen van de conclusie in Galaten 2:20.

NIET MEER IK! MAAR CHRISTUS LEEFT IN MIJ.